

בבית המשפט העליון

בג"ץ 7402/11

לפני: כבוד השופטת מ' נאור
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט נ' הנדל

העותרת: התנועה למען איכות השלטון

נגד

המשיבים: 1. ראש ממשלת ישראל
2. שר החוץ
3. ממשלת ישראל
4. הוועדה לבדיקת מועמדים למשרות שנושאייהן
מתמנים על ידי הממשלה או באישורה (ועדת
המינויים)
5. היועץ המשפטי לממשלה
6. יוסף שגאל

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: ב' בטבת התשע"ב (28.12.11)

בשם העותרת: עו"ד מיקה קונר קרטן; עו"ד צרויה מידד-לוזון

בשם המשיבים 1-5: עו"ד דנה בריסקמן

פסק-דין

השופטת א' חיות:

זוהי עתירה לביטול החלטת ממשלת ישראל בדבר מינויו של המשיב 6, מר יוסף שאגאל (להלן: שאגאל), לתפקיד שגריר ישראל בבלארוס, שהתקבלה מכוח הסדר למינוי שגרירים בפטור ממכרז. כן מועלות בעתירה השגות כלפי הסדר זה ואופן יישומו.

העובדות הצריכות לעניין

1. באפריל 2011 סיים שגריר ישראל בבלארוס את כהונתו. סמוך לפני מועד זה פנה שר החוץ מר אביגדור ליברמן (להלן: שר החוץ) לממלא מקום נציב שירות

המדינה, מר אהוד פראוור, וביקש ממנו לפעול לאישור מינויו של שאגאל לתפקיד שגריר ישראל בבלארוס. מינויו של שאגאל התבקש בהתאם להסדר אשר נקבע מכוח סעיף 21 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט-1959 (להלן: חוק המינויים), המסמיך את הממשלה "לקבוע משרות וסוגים של משרות שעליהם לא תחול, בתנאים שתקבע, חובת המכרז". בהתאם לסמכותה על פי סעיף זה קיבלה ממשלת ישראל ביום 18.4.1999 החלטה על מתן פטור ממכרז "למשרות דיפלומטיות מסוימות" (החלטה מספר 4990). החלטה זו תוקנה בהחלטה נוספת מיום 29.6.2002 (החלטה מספר 2127) (להלן ביחד: החלטות הממשלה או הסדר הפטור), ועל פיה המשרות הבאות "יהיו פטורות ממכרז פומבי וכן מהליכי אישור מינויים הנהוגים במשרד החוץ":

א. 11 משרות של ראשי נציגויות דיפלומטיות במדינות אשר לדעת שר החוץ רגישות ונסיבות מערכת היחסים המדיניים או נסיבות הקשורות בגיוון הייצוג הישראלי בחו"ל מצדיקות מינוי אדם מתאים אף אם אינו מבין הסגל הדיפלומטי והמקצועי הקבוע של משרד החוץ, או מינוי של אדם מתאים הנמנה על הסגל הדיפלומטי והמקצועי הקבוע של משרד החוץ...

ב. כתנאי לפטור ממכרז כאמור לעיל, כישוריו של מועמד למשרה מן המשרות הרשומות למעלה, והתאמתו הכללית למשרה, ייבדקו בהתאם לנוהל הקיים על ידי ועדת המינויים שמונתה על ידי הממשלה... מצאה ועדת המינויים כי למועמד יש זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר משרי הממשלה, לא תמליץ על מועמדותו זולת אם מצאה כי יש לו רקע וכישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה האמורה" [ההדגשה הוספה].

ועדת המינויים שמונתה על ידי הממשלה מורכבת מנציב שירות המדינה, העומד בראשה, ומשני אנשי ציבור הנבחרים על ידי ראש הממשלה מתוך שמונה, שהינם בעלי ידע או ניסיון בתחומי המינהל הציבורי ואין להם זיקה אישית, עסקית או פוליטית לחבר ממשלה (להלן: ועדת המינויים) (ראו סעיפים 11.962-11.963 לתקשי"ר).

2. ביום 1.8.2011 התכנסה ועדת המינויים לשם קביעת דרכי עבודתה לעניין המועמדות של שאגאל ושל שני מועמדים נוספים אותם ביקש שר החוץ למנות כשגרירים בגרמניה ובבולגריה. ועדת המינויים החליטה כי עד אשר ייקבע נוהל קבוע לסדרי עבודתה יש לאשר נוהל זמני, וכן החליטה כי יש לפנות לשר החוץ ולבקש את התייחסותו להצדקות שבבסיס מינויים של המועמדים אותם הציע. לאחר שנשלחה לשר

החוץ פניה מתאימה על ידי נציב שירות המדינה, פירט שר החוץ במכתב מיום 17.8.2011 מהם הנימוקים המצדיקים לטעמו את מינויו של שאגאל לשגריר בבלארוס. בישיבה נוספת שקיימה ועדת המינויים ביום 31.8.2011 אישרה הוועדה את הנוהל הזמני לפעילותה ("נוהל עבודת ועדת המינויים - שגרירויות ברלין, סופיה ומינסק", להלן: הנוהל הזמני), ולאחר ששלושת המועמדים הופיעו בפניה החליטה להמליץ על מינויו של שאגאל לשגריר בבלארוס, אך לא המליצה על מינויו של המועמד לשגריר בגרמניה וביקשה פרטים נוספים לגבי המועמד לשגריר בבלגריה.

בהחלטה בעניינו של שאגאל קבעה ועדת המינויים, בין היתר, כי:

"לאחר שהוועדה שקלה בדברים, ובהתחשב בנציגות המדוברת, היא הגיעה לכלל דעה כי נכון יהיה להמליץ על מינויו המוצע של מר שאגאל. הוועדה התרשמה כי הוא מכיר את מרחב הפעילות, את התרבות במדינת השליחות, את התקשורת, בקיא בשפה הרוסית ובעל היכרות עם גורמים רלוונטיים. לכך יש להוסיף את עברו של מר שאגאל כאיש ציבור (ח"כ) וככזה, כמי שמצוי בהווה הישראלית בנושאים ציבוריים.

השכלתו האקדמית היא רלוונטית לכהונת שגריר. לכך יש להוסיף את היותו של המועמד איש תרבות, ומחבר ספרים ועורך תסריטים בשפה הרוסית. באלו ראתה הוועדה משום נתונים יחודיים המוסיפים משקל לנתוני המועמד ובעלי פוטנציאל ממשי ליצירת קשר בקהל מדינת היעד. על כן, הוועדה סבורה כי מתקיימים במועמד הכישורים המיוחדים הנדרשים ובהתייחס לשגרירות המדוברת".

בהחלטה מיום 9.10.2011 אימצה ממשלת ישראל את המלצתה של ועדת המינויים ואישרה את מינויו של שאגאל לתפקיד שגריר ישראל בבלארוס בהתאם לסמכותה לפי סעיף 23 לחוק המינויים (להלן: ההחלטה המאשרת).

3. במהלך התקופה שבין הצעת מועמדותו של שאגאל על ידי שר החוץ לבין קבלת ההחלטה המאשרת פנתה העותרת לגורמים שונים, ובהם ראש הממשלה, שר החוץ והיועץ המשפטי לממשלה, וטענה כי יש פסול במינויו של שאגאל לתפקיד זה מכוח הסדר הפטור. העותרת טענה כי מעורבותו של שר החוץ במינויו של שאגאל מעלה חשד לניגוד עניינים שכן שגריר ישראל לשעבר בבלארוס, זאב בן אריה, סיים את תפקידו על רקע החשד שהדליף לשר החוץ מידע מסווג שהגיע אליו מתוקף תפקידו

הדיפלומטי, וכל זאת שעה שמשטרת ישראל ניהלה נגד שר החוץ חקירה פלילית בסיוע הרשויות בבלארוס.

לפניותיה של העותרת בעניינו הפרטני של שאגאל קדמו התכתבויות בינה לבין גורמים שונים במשרד החוץ ובנציבות שירות המדינה מאז מחצית שנת 2007 ביחס לאופן יישומו של הסדר הפטור. פניותיה של העותרת בהקשר זה נשלחו על רקע דו"ח מבקר המדינה מיוני 2006 (להלן: דו"ח המבקר) בו צוין, בין היתר, כי לא קיים בנציבות שירות המדינה נוהל לבדיקת כישוריו של מועמד למשרת ראש נציגות דיפלומטית במסגרת הסדר הפטור כנדרש בהחלטות הממשלה וכי הנימוקים שנקבעו בהחלטות הממשלה ליישום הסדר הפטור ("רגישות ונסיבות מערכת היחסים המדיניים או נסיבות הקשורות בגיוון הייצוג הישראלי בחו"ל") לא באו לידי ביטוי בהליכי המינוי ולא נוצק בהם תוכן. כן הובע בדו"ח המבקר חשש כי בחלק מן המינויים "ה'נסיבות' למינוי היו רצון השר למנות לתפקיד במדינה מסוימת אדם שמעוניין לשרת בה". נוכח ממצאים אלו נקבע בדו"ח המבקר כי יש לקבוע בנוהל אמות מידה ברורות לבחינת מועמדים לראשי נציגויות, בהתאם לנימוקים שבהחלטות הממשלה לפיהן יוכלו שר החוץ וועדת המינויים להמליץ על מועמדים מתאימים.

טענותיה של העותרת ביחס ליישומו של הסדר הפטור בכלל ובעניינו של שאגאל בפרט לא התקבלו על ידי הגורמים אליהם פנתה, ומשאימצה ממשלת ישראל את המלצתה של ועדת המינויים ואישרה את מינויו של שאגאל לתפקיד שגריר ישראל בבלארוס, הגישה העותרת את העתירה שבפנינו. בעתירה מבקשת העותרת להורות על ביטול מינויו של שאגאל לשגריר ישראל בבלארוס וכן להורות על ביטול הסדר הפטור, או לחלופין להכפיף את השימוש בו לנוהל מפורט אשר יתווה את אופן הפעלת שיקול דעתה של ועדת המינויים. כן עתרה העותרת לצו ביניים המורה למשיבים 1-5 להימנע מלנקוט צעדים לכניסתו של שאגאל לתפקיד שגריר ישראל בבלארוס ולהימנע ממינויים נוספים מכוח הסדר הפטור עד להכרעה בעתירה, אך בקשה זו נדחתה (החלטת המשנה לנשיאה א' ריבלין מיום 13.11.2011).

שאגאל, המשיב 6, בחר שלא להגיש תגובה לעתירה ואף לא התייצב לדיון שהתקיים ביום 28.12.2011 אליו הוזמן. על כן הוצגה בפנינו עמדת המשיבים 1-5 בלבד והם יכוננו להלן - המשיבים.

טענות הצדדים

4. העותרת טוענת כי דרך המלך למינויים בשירות המדינה היא דרך המכרז, המעוגנת בהוראת סעיף 19 לחוק המינויים וכי הפטור שנקבע בסעיף 21 לחוק המינויים הינו חריג שמטרתו לאפשר בנסיבות המצדיקות זאת מינוי אנשים בעלי כישורים מתאימים גם ללא מכרז. הסדר הפטור נשוא העתירה, המאפשר מכוח החריג שבסעיף 21 מינוי ראשי נציגויות דיפלומטיות ללא מכרז, לא נועד - כך מדגישה העותרת - לשמש כלי למינוי מקורבים. העותרת מוסיפה וטוענת עוד כי מטעמים אלו נקבעו בהחלטות הממשלה תנאים ליישום הסדר הפטור, אך כפי שניתן ללמוד מדו"ח המבקר בפועל ועדת המינויים אינה בוחנת תנאים אלו טרם שהיא מאשרת את מועמדותו של שגריר במסגרת הסדר הפטור. כך אין היא בוחנת האם רגישות ונסיבות מערכת היחסים המדיניים או הצורך בגיוון הייצוג הישראלי בחו"ל מצדיקים מינוי על פי הסדר הפטור במדינה בה מתבקש המינוי, וכן אין היא בוחנת את כישורי המועמד והתאמתו הכללית למשרה "בהתאם לנוהל הקיים", שכן נוהל כזה כלל אינו בנמצא. לפיכך, טוענת העותרת, תנאי הסף שנקבעו בהחלטות הממשלה לתחולתו של הסדר הפטור הם כאות מתה, וההסדר יוצר כר נרחב למינויים שרירותיים ובלתי מקצועיים עד כי המשיבים עצמם מתייחסים אליו כאל "מכסת מינויים פוליטיים". העותרת מוסיפה וטוענת כי מדו"ח המבקר עולה שמרבית ראשי הנציגויות שהתמנו על פי הסדר הפטור וכיהנו בתקופת הביקורת לא היו דיפלומטים מקצועיים ובעלי ניסיון בתחום. על רקע זה, כך נטען, ציין המבקר כי מן הראוי לקבוע אמות מידה ברורות ליישום הקריטריונים שנקבעו בהחלטות הממשלה להפעלת הסדר הפטור, אך חרף המלצה זו וחרף פניותיה הרבות לשרי החוץ המכהנים בשנים שמאז פרסום דו"ח המבקר ב-2006, לא נקבעו נוהל ואמות מידה ברורות לבחינת כישורי המועמדים ולנסיבות המצדיקות מינוי על פי הסדר הפטור. לטענת העותרת נראה כי הטעם לכך נעוץ בחשש שנהלים ואמות מידה כאמור יהוו מחסום מפני מינויים פוליטיים והיא מוסיפה וטוענת כי מן האמור עולה שהסדר הפטור עוות באופן המצדיק את ביטולו או את שינויו באופן מהותי באמצעות נוהל וקריטריונים ברורים שיביאו לאכיפת תנאיו. עוד טוענת העותרת כי נוכח חומרת הפגם שבו נגוע יישום הסדר הפטור, מן הראוי לראות במינויים הנעשים מכוח מינויים הנגועים בחזקת פסלות ואינם בני קיימא, וכי יש לקבוע שכל עוד אין מיושמים תנאי הסף שנקבעו בהחלטות הממשלה הפעלתו של הסדר הפטור הינה בלתי סבירה באופן קיצוני ומעלה חשש לקיומם של שיקולים זרים בהליך המינוי.

5. אשר למינויו של שאגאל טוענת העותרת כי מינוי זה פגום הן בשל הפגמים הכלליים שנפלו בהסדר הפטור, כמפורט לעיל, והן בשל כשלים הקשורים למינוי מסוים זה. ראשית טוענת העותרת כי משלא קיבלה כל מענה ענייני לפניותיה בהן ביקשה הבהרות ביחס להליך מינויו של שאגאל, ניתן להניח שגם בעניינו כמו בהחלטות

שקיבלה ביחס למינויים קודמים, לא בחנה ועדת המינויים את תנאי הסף הקבועים בהחלטות הממשלה. העותרת מוסיפה וטוענת כי הנחה זו מתחזקת נוכח העובדה שהצעה להחלטה המאשרת, כמו גם חוות הדעת המשפטית שצורפה לה, אינן נותנות ביטוי לתנאים הנוגעים למדינה בה מתבקש המינוי (רגישות או נסיבות מערכת היחסים המדיניים) או לנוהל - שכאמור כלל אינו קיים - לפיו אמורים להיבחן כישורי המועמד. מכאן, כך טוענת העותרת, שבכל הנוגע למינויו של שאגאל פעלו המשיבים שלא במסגרת הסמכות שהוקנתה להם והדבר מהווה פגם חמור בהתנהלותם המצדיק את התערבותו של בית המשפט ואת פסילת המינוי. עוד טוענת העותרת כי מינוי כאמור, שנעשה בהתעלם מתנאי הסף, מפר את החובה המוטלת על המשיבים 1-4 לפעול כנאמני הציבור בעת הפעלת סמכותם והוא כן פוגע באמון הציבור, בייצוגיות, בממלכתיות ובמקצועיות של שירות החוץ הישראלי. העותרת מוסיפה וטוענת כי ישנה זיקה אישית בין שאגאל לבין שר החוץ שכן שאגאל כיהן בשנים 2006-2009 כחבר כנסת מטעם מפלגת "ישראל ביתנו" אשר בראשה עומד שר החוץ, וכי מההצעה להחלטה המאשרת לא ברור האם ועדת המינויים בחנה קיומם של "כישורים מיוחדים" אצל שאגאל, כנדרש על פי החלטות הממשלה במקרה של מינוי אדם בעל זיקה לשר הממנה. עוד טוענת העותרת כי קריאת פירוט ניסיונו המקצועי של שאגאל בדברי ההסבר להצעת ההחלטה המאשרת מעלה ספק אם אכן נעשתה בחינה כזו והיא מדגישה כי יש לבחון את קיומם של "כישורים מיוחדים" כאמור, באמות מידה מוקפדות ודוקניות.

לבסוף טוענת העותרת כי מינויו של שאגאל לשגריר בבלארוס פגום גם בשל העובדה שהחקירה הפלילית שהתנהלה נגד שר החוץ התבצעה בחלקה בבלארוס, וכל עוד גורמי אכיפת החוק לא הכריעו האם להגיש כתב אישום בעניינו לא נסתיים ההליך הפלילי וייתכן שיהיה צורך בהשלמת חקירה או בסיוע משפטי אחר ממדינה זו. העותרת טוענת כי במצב דברים זה נתון שר החוץ בניגוד עניינים וישנו חשש לשיקולים זרים מצידו. על כן, אין זה ראוי שיעסוק במינוי שגריר בבלארוס וניתן היה לצפות שדווקא ביחס למדינה זו ייצמד לדרך המינוי המקובלת והנהוגה בשירות הציבורי. העותרת מוסיפה ומדגישה כי האיסור בדבר ניגוד עניינים נועד למנוע הימצאות במצב של ניגוד עניינים בבחינת "מניעת הרע בטרם יארע", ועל כן אין צורך להוכיח בפועל את קיומו של ניגוד עניינים ודי בכך שקיימת אפשרות ממשית לקיומו. בנסיבות דנן בהן חלק מהליכי החקירה בעניינו של שר החוץ בוצעו בבלארוס וטרם הוברר אלו הליכים נוספים יידרשו שם, טוענת העותרת כי המינוי האישי דנן מקים חשש לניגוד עניינים הן לגבי הגורם הממנה והן לגבי הגורם הממונה. העותרת מוסיפה וטוענת כי כאשר מדובר במועמד המקורב לשר באופן אישי, החשש שיתבקש לבצע פעולה לטובת עניינו

האישיים של השר גדול יותר מאשר במקרה בו היה מתמנה אדם מקצועי שאין זיקה בינו לבין השר, ועוד היא טוענת כי בענייננו לא מדובר בחשש תיאורטי גרידא, שכן כהונתו של השגריר הקודם בבלארוס הופסקה על רקע חקירת משטרה כחשד שהעביר לשר החוץ פרטים חסויים מתוך בקשה לסיוע שהגישה משטרת ישראל ואשר הגיעה לידיה במסגרת תפקידו כשגריר. מטעמים אלו, טוענת העותרת, מינויו של שאגאל נעשה תוך חשש לניגוד עניינים ממשי ודינו להיפסל.

6. המשיבים מבקשים לדחות את העתירה על שני ראשיה. לשיטתם, אין מקום לביטול הסדר הפטור המבוסס על פרקטיקה רבת שנים של שרי החוץ שאושרה בהחלטות הממשלה. עוד טוענים המשיבים כי הנוהג של מינויים שלא מקרב הסגל הדיפלומטי קיים במדינות רבות בעולם, וכי על פי החלטות הממשלה המינוי על פי ההסדר מוגבל ל-11 משרות בלבד מתוך למעלה מ-100 משרות של ראשי נציגויות בחו"ל. אשר לטענה בדבר היעדרו של נוהל טוענים המשיבים כי עוד בטרם הוגשה העתירה הנחה נציב שירות המדינה הנכנס מר משה דיין את גורמי המקצוע במשרדו בתיאום עם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ) להכין נוהל קבוע לבחינה של מינויים מכוח החלטות הממשלה. כמו כן מדגישים המשיבים כי כבר ביום 20.7.2011, לפני פנייתו המפורטת של שר החוץ מיום 17.8.2011 לנציבות שירות המדינה בעניינו של שאגאל, ערך נציב שירות המדינה דיון עם הגורמים המקצועיים הרלבנטיים בנוגע לסוגיית המינויים על פי הסדר הפטור וחייד את ההוראות הדורשות כישורים מיוחדים במי שהתקיימה בו זיקה לשר משרי הממשלה. עוד מציינים המשיבים כי עד לגיבוש הנוהל הקבוע בעניין זה פעלה ועדת המינויים שאישרה את מינויו של שאגאל על פי נוהל זמני, שהעתקו צורף לתגובתם.

המשיבים מוסיפים וטוענים כי יש לדחות את טענת העותרת לפיה ההחלטה המאשרת, שהתבססה על המלצתה של ועדת המינויים, התקבלה בחוסר סמכות ואינה סבירה לגופה. המשיבים טוענים כי ועדת המינויים נערכה לתפקידה באופן מקיף ומעמיק, פעלה על פי נוהל זמני כתוב ונעזרה בייעוץ משפטי והם מדגישים בהקשר זה כי בישיבת ועדת המינויים שהתקיימה ביום 31.8.2011 אושר הנוהל הזמני ובגדרו נקבעו אמות המידה אשר על פיהן בחנה הועדה את המועמדים. המשיבים מוסיפים כי על פי הנוהל הזמני אין להמליץ על מועמד שיש לו זיקה לאחד משרי הממשלה זולת אם מצאה הועדה כי הוא בעל רקע וכישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה, והנוהל מפנה בהקשר זה לקביעות בית משפט זה בבג"ץ 932/99 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' יושב ראש הועדה לבדיקת מינויים, פ"ד נג(3) 769 (1999). עוד מציינים המשיבים כי ועדת המינויים פנתה לשר החוץ על מנת שיפרט מהם הנתונים

המצדיקים את מינויו של שאגאל בהינתן הקריטריונים המנויים בהחלטות הממשלה וכי בתשובתו מיום 17.8.2011 הנזכרת לעיל, הוא מנה בהרחבה את היתרונות שבמינויו של שאגאל, בין היתר, בהתייחס לרגישות מערכת היחסים עם בלארוס וכן בכל הנוגע לגיוון הייצוג ולכישוריו המיוחדים של המועמד. המשיבים מוסיפים ומציינים כי ועדת המינויים נפגשה עם גורמים מקצועיים מתאימים מהם למדה על עבודת השגריר בבלארוס ועל הכישורים הנדרשים למשרה זו ולטענתם בנסיבות אלו פעלה הועדה באופן תקין וסביר וללא כל פגם. עוד הם טוענים כי הועדה הפעילה שיקול דעת עצמאי בנוגע לכל אחת מבקשות המינוי שעמדו בפניה ולא היוותה "חותמת גומי" לבקשות השר. גם בכך יש כדי ללמד לטענתם כי אין כל עילה לביטול ההחלטה המאשרת המבוססת על המלצתה.

7. המשיבים מוסיפים וטוענים כי יש לדחות את טענות העותרת לפיה לא הוכחו בעניינו של שאגאל "כישורים מיוחדים". לטענתם, ועדת המינויים יצאה מתוך הנחה שקיימת זיקה פוליטית בין שאגאל לבין שר החוץ חרף הזמן שחלף מאז כיהן כחבר כנסת מטעם "ישראל ביתנו", וייחודה חלק משמעותי מהחלטתה בעניין המינוי לבחינת כישוריו של שאגאל. המשיבים טוענים כי הועדה התרשמה מהיכרותו של שאגאל עם בלארוס, מהיותו איש תרבות ומחבר ספרים, משליטתו בשפת המקום ובשפות נוספות, מהיכרותו עם ההוויה הישראלית ומהשכלתו האקדמית הרלבנטית לתפקיד, ולפיכך סברה כי כישוריו תואמים לתפקיד ועומדים בדרישה לקיומם של "כישורים מיוחדים" כפי שהדבר פורש בפסיקה. עוד טוענים המשיבים כי אכן הוחלט על הגשת כתב אישום נגד שר החוץ בכפוף לשימוע, בין היתר בגין פעולותיו לקידומו של שגריר ישראל לשעבר בבלארוס אף שזה נחשד כי מסר לו מידע חסוי אודות חיקור הדין שביצעה משטרת ישראל בחו"ל בעניינו. אולם, לגישתם אין בכך כדי להביא לניגוד עניינים המונע משר החוץ למנות שגריר במדינה זו על פי הסדר הפטור. המשיבים מדגישים כי בית המשפט דחה עתירה קודמת שהגישה העותרת נגד מינויו של אביגדור ליברמן לשר החוץ, ומשכך הוא מכהן כשר חוץ לכל דבר ועניין והוא האחראי על ניהול יחסי החוץ עם המדינות השונות, לרבות מינוי שגרירים. עוד נטען כי אי מינוי שגריר כמבוקש על ידו עלול לפגוע ביחסי החוץ של ישראל. בהקשר זה מציינים המשיבים כי בנציגות ישראל בבלארוס לא מכהן שגריר קבוע למעלה מחצי שנה והדבר גורם מטבע הדברים נזק מדיני ליחסי ישראל-בלארוס. עוד טוענים המשיבים כי חזקה על כל שגריר שימונה למדינת בלארוס כי לא ינצל לרעה את תפקידו ואף ינקוט משנה זהירות בנסיבות הקיימות, וכי ככל שיתעורר צורך לקיים קשר נוסף בין רשויות אכיפת החוק בישראל לבין גורמים בבלארוס בעניינים הנוגעים לחקירתו הפלילית של שר החוץ, ניתן לעשות

כן בלא לערב בכך את השגריר בהדגישם כי השגרירות באופן רגיל כלל אינה אמורה להיות מעורבת במהלכים מסוג זה.

דיון

8. היקף הביקורת השיפוטית על אופן הפעלת שיקול הדעת בכל הנוגע למינויים בשירות הציבורי על ידי הגורם שהוסמך לכך, הינו צר ומרוסן. התערבות בהחלטה של הסמכות הממנה שמורה למצבים שבהם נפל פגם מינהלי בולט בדרך קבלתה או בתוכנה (ראו בג"ץ 5657/09 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, פסקה 49 (לא פורסם, 24.11.2009) (להלן: עניין ג'רבי)), והכלל הנקוט בעניין זה הוא כי בהפעילו ביקורת שיפוטית על החלטת המינוי אין בית המשפט שם עצמו בנעליה של הסמכות הממנה ואין הוא מחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו שלו (ראו: בג"ץ 5599/11 אגודת העיתונאים בתל-אביב נ' ממשלת ישראל, פסקה 13 (טרם פורסם, 24.11.2011) (להלן: עניין אגודת העיתונאים); בג"ץ 1637/06 ערמון נ' שר האוצר, פסקה 9 לחוות דעתו של השופט י' דנציגר (לא פורסם, 3.1.2010)). הדברים מקבלים משנה תוקף מקום שבו הגורם הממנה כבענייננו הוא הממשלה, המבססת את החלטתה על המלצה של ועדת מינויים וכבר נפסק כי אף שהממשלה אינה חייבת לקבל את המלצתה של ועדת המינויים עליה לייחס להמלצה זו משקל נכבד ביותר בהיותה גוף מקצועי בלתי תלוי המהווה גורם חשוב בתהליך קבלת ההחלטות בממשלה (ראו: בג"ץ 6163/92 אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מז(2) 229, 244 (1993); עניין ג'רבי, פסקאות 47-49; כן השוו עניין אגודת העיתונאים, פסקה 13).

9. העתירה שבפנינו מעלה טענות בשני מישורים. במישור האחד, הכללי, טוענת העותרת כי יש לבטל את הסדר הפטור "נוכח הפיכתו קרדום למינויים פוליטיים" ונוכח "הכשלים בהפעלתו". לחלופין טוענת העותרת כי אין ליישם את הסדר הפטור בלא נוהל ברור כמתחייב מהחלטות הממשלה. במישור השני, הפרטני, מלינה העותרת על מינויו של שאגאל לשגריר ישראל בבלארוס מכוח הסדר הפטור, מינוי שלשיתתה הינו פגום בשל אופן יישומו של הסדר הפטור על ידי הגורמים הרלבנטיים וכן בשל הזיקה הפוליטית בין שאגאל לבין שר החוץ. עוד טוענת העותרת כי המינוי פגום בשל קיומו של ניגוד עניינים הכרוך במינוי וזאת בין היתר על רקע הנסיבות שבהן סיים השגריר הקודם את תפקידו בבלארוס ועל רקע החקירה הפלילית המתנהלת נגד השר ליברמן.

מינוי לתפקיד ציבורי בשירות המדינה יש לבצע ככלל במכרז. החובה לערוך מכרז קבועה בסעיף 19 לחוק המינויים, המורה כי "לא יתמנה אדם עובד המדינה אלא

לאחר שנציב השירות הכריז על המשרה בפומבי...". על חשיבותה של הוראה זו עמד בית המשפט בבג"ץ 154/98 הסתדרות העובדים הכללית החדשה נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) 111 (1998) (להלן: עניין אינשטיין), בקובעו:

"הוראת סעיף 19 לחוק המינויים, המחייבת קבלת עובדים לשירות המדינה באמצעות מכרז, היא גולת הכותרת של החוק, המגלמת את תכליתו המרכזית. היא נאמנה לרעיון הא-פוליטיזציה של השירות הציבורי. היא מתווה את דרך המלך למינויים לשירות הציבורי, שהיא בחירת הטובים ביותר לכל משרה, תוך שמירה על שוויון ההזדמנויות, על היעדר שרירות ומשוא פנים ותוך ניתוק הליך הבחירה משיקולים בלתי ענייניים ומהקשרים פוליטיים..." (עמ' 123 לפסק הדין. ראו גם: עניין ג'רבי, פסקאות 14-16; יצחק זמיר הסמכות המינהלית כרך א' 556-555 (מהדורה שניה, 2010) (להלן: זמיר); כן השו"ב בג"ץ 8299/01 ועד העובדים של ההנדסאים והטכנאים נ' רשות שדות התעופה, פסקאות 12-13 (לא פורסם, 15.9.2005)).

לצד הכלל שבסעיף 19 לחוק המינויים נקבע עם זאת בסעיף 21 לחוק החרג לכול לפיו רשאית הממשלה, על פי הצעת ועדת שירות המדינה ובהודעה שתפורסם ברשומות "לקבוע משרות וסוגים של משרות שעליהם לא תחול, בתנאים שתקבע, חובת המכרז האמורה בסעיף 19". בעניין אינשטיין התייחס בית המשפט לשילוב שבין הכלל הקבוע בסעיף 19 לחוק המינויים לבין החרג שבסעיף 21 לחוק באומרו כי השילוב:

"מאזן בין הצורך ליתן בידי הממשלה כלי מתאים להגשים את מדיניותה על-ידי מינויים ללא מכרז, לבין הצורך להימנע ממינויים פוליטיים או ממינויים בלתי ראויים אחרים. הוא מבטיח כי משרה תיוסף לרשימה בשל שיקולי המשרה ולא בשל שיקולי המועמד למשרה. הוא יוצר מערכת איזונים ובלמים ראויים, השומרים על כללי מינהל תקין" (עמ' 128 לפסק הדין).

בהתאם לסעיף 21 לחוק המינויים, וכפי שכבר פורט לעיל בפרק העובדות, קיבלה ממשלת ישראל החלטות בדבר משרות וסוגי משרות שעליהן לא תחול חובת המכרז ובכללן ההחלטה בדבר פטור ממכרז פומבי ל-11 משרות של ראשי נציגויות דיפלומטיות. הואיל ומשרה של שגריר מפורטת גם בתוספת לחוק המינויים, טעון מינויו של אדם למשרה זו (במכרז או שלא במכרז) אישור הממשלה בתנאים שתקבע וזאת מתוקף הוראת סעיף 23 לחוק המינויים (ראו לעניין זה גם עניין אינשטיין). ההחלטה המעודכנת של הממשלה מיום 29.6.2002 הקובעת את הסדר הפטור לגבי 11 המשרות של ראשי נציגויות דיפלומטיות ואת תנאיו, צוטטה לעיל בסעיף 1 לפסק-הדין

אך לא למותר לחזור ולהביאה להלן לצורך הדיון בסוגיות העומדות להכרעה, וכך נקבע באותה החלטה:

”א. 11 משרות של ראשי נציגויות דיפלומטיות במדינות אשר לדעת שר החוץ רגישות ונסיבות מערכת היחסים המדיניים או נסיבות הקשורות בגיוון הייצוג הישראלי בחו”ל מצדיקות מינוי אדם מתאים אף אם אינו מבין הסגל הדיפלומטי והמקצועי הקבוע של משרד החוץ, או מינוי של אדם מתאים הנמנה על הסגל הדיפלומטי והמקצועי הקבוע של משרד החוץ...”

ב. כתנאי לפטור ממכרז כאמור לעיל, כישוריו של מועמד למשרה מן המשרות הרשומות למעלה, והתאמתו הכללית למשרה, ייבדקו בהתאם לנוהל הקיים על ידי ועדת המינויים שמונתה על ידי המחשלה... מצאה ועדת המינויים כי למועמד יש זיקה אישית, עסקית או פוליטית לשר משרי הממשלה, לא תמליץ על מועמדותו זולת אם מצאה כי יש לו רקע וכישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה האמורה” [ההדגשה הוספה].

10. הסדר הפטור המפורט לעיל משקף את האיזון העדין שביקש המחוקק לקבוע בחוק המינויים בין הצורך להגן על אופיו המקצועי והא-פוליטי של השירות הציבורי לבין האינטרס שבמתן כלים גמישים בידי הממשלה לממש את יעדיה ובמקרה זה יעדיה במישור המדיני והבינלאומי. הסדר הפטור ככזה אין בו, אפוא, כל פסול והחלטות הממשלה שמכוחן גובש ניתנו בסמכות ובמסגרת החריג הקבוע בסעיף 21 לחוק המינויים. השאלה העומדת בפנינו נוגעת לאופן יישומו של הסדר הפטור בתנאים שקבע. לטענת העותרת ועדת המינויים אינה שוקלת בהחלטותיה את התנאים שנקבעו בהסדר הפטור ואינה פועלת מכוח נוהל מסודר כנדרש. על כן, לשיטתה, יש לקבוע כי הסדר הפטור מיושם, ככלל, בחריגה מסמכות ובאופן בלתי סביר וכך גם בכל הנוגע למינויו של שאגאל.

אכן, העובדה שמשך שנים פעלה ועדת המינויים בלא נוהל מסודר המתווה את סדרי עבודתה חרף העובדה שהחלטות הממשלה קובעות כי התאמתו של המועמד למשרה תיבחן על פי “נוהל”, ראויה לביקורת והיא פוגמת בהחלטות שקיבלה הועדה. יחד עם זאת, החלטת ועדת המינויים מיום 31.8.2011 מלמדת כי באותו מועד ועוד בטרם הוגשה העתירה דנן, החלה נציבות שירות המדינה לפעול לגיבושו של נוהל עבודה מפורט לפעילות הועדה. בהידרשה למינויים שנתבקשו על ידי שר החוץ מתוקף הסדר הפטור הייתה ועדת המינויים ערה לכך שגיבושו של הנוהל טרם הושלם, אך על

מנת שלא לעכב את הדיון במינויים אלה, ובהם מינויו של שאגאל, אישרה הועדה באותה ישיבה נוהל זמני לעבודתה אשר נועד למינויים הספציפיים שנתבקשו על ידי שר החוץ בפטור ממרכז בשגרירויות ברלין, סופיה ומינסק. נוהל זמני זה התווה, בין היתר, את אמות המידה לבחינתו של המועמד (ראו סעיף 4 לנוהל הזמני) ונתן ביטוי לתנאים שנקבעו בהקשר זה בהחלטות הממשלה (ראו סעיף 5 לנוהל הזמני). ההמלצה על מינויו של שאגאל נעשתה, אפוא, על בסיס קריטריונים כלליים שהוגדרו בנוהל הגם שמדובר בנוהל שגובש באופן זמני ולצורך המינויים שנדרשו למשרד החוץ. לכך יש להוסיף כי בדיון שהתקיים בפנינו ביום 28.12.2011 ציינה באת-כוח המשיבים כי הנוהל הקבוע לסדרי עבודתה של ועדת המינויים מצוי בשלבי ניסוח סופיים ולדבריה נוסחו דומה בעיקרו לנוסח של הנוהל הזמני (עמ' 5 לפרוטוקול הדיון). עוד ציינה באת-כוח המשיבים כי העותרת רשאית להגיש את התייחסותה ואת הערותיה לנוהל הקבוע המתגבש, ככל שיש לה כאלה, והן תובאנה בחשבון ותשקלנה לגופן. בהינתן האמור נראה כי טענתה הכללית של העותרת - הצופה פני עתיד - בדבר הפגם ביישומו של הסדר הפטור בשל העדר נוהל מתאים, התייתרה בשלב זה. כמו כן נראה כי טענת העותרת בדבר הפגם שדבק בהקשר זה במינויו של שאגאל קיבלה מענה משהוברר כי ועדת המינויים פעלה בעניינו על פי נוהל זמני אותו קבעה על מנת לאפשר את המשך פעולתה ואת המשך הליך המינויים עד שיגובש ויפורסם הנוהל הקבוע. לא למותר לציין כי הנוהל הזמני צורף כ-מ/5 לתגובת המשיבים שהוגשה ביום 10.11.2011 וכי עד לדיון שהתקיים בפנינו ביום 28.12.2011 וגם במהלכו לא נשמעו מפי העותרת טענות כלשהן לעניין תקינותו של הנוהל הזמני האמור או לעניין הוראה כלשהי מהוראותיו.

11. טענה נוספת שהעלתה העותרת היא כי קיימת זיקה פוליטית בין שאגאל לבין שר החוץ בשל העובדה ששאגאל כיהן כחבר כנסת מטעם מפלגת "ישראל ביתנו" בין השנים 2006-2009, ולטענתה לא הוברר האם ועדת המינויים בחנה כנדרש את כישוריו המיוחדים של שאגאל בהתאם להחלטות הממשלה המתייחסות למקרים מעין אלו. כבר נפסק כי "השתייכות פוליטית כגורם מכריע במינויים בשירות המדינה עומדת בסתירה חזיתית לאופי הממלכתי, המקצועי והערכי המאפיין את השירות הציבורי ואת שיטת המינויים שנועדה להבטיח את ייחודו זה" (עניין ג'רבי, פסקה 17). על כן, בבואה להחליט על פי הסדר הפטור בעניינו של מועמד אשר לו זיקה פוליטית כאמור, מחוייבת הועדה לנהוג משנה-זהירות וליישם קריטריונים מחמירים במיוחד על מנת לוודא כי למועמד אכן כישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה וכי הזיקה הפוליטית אינה הגורם המכריע להצגת מועמדותו. ההקפדה על קריטריונים מחמירים

הכרחית היא על מנת להרחיק את הסכנה האורבת בנסיבות אלה ל"פגיעה חמורה בסדרי מינהל תקין, וברמתו המקצועית והערכית של השירות הציבורי" (עניין ג'רבי, שם).

בהחלטה שקיבלה בעניינו של שאגאל לא התעלמה הוועדה מן העובדה שהוא כיהן בעבר כחבר כנסת מטעם "ישראל ביתנו", אך סברה כי נוכח כישוריו, עליהם עמדה בהחלטתה, ראוי למנותו חרף אותה זיקה. וכלשון הוועדה:

"הוועדה סבורה כי בלא ספק התקיימה [בשאגאל] בעבר זיקה פוליטית ברורה, אלא שלאור היעדר הפעילות מאז, הרי שזו נחלשה. בכל אופן, הועדה בחנה את מינויו על בסיס ההנחה כי מתקיימת בו זיקה פוליטית כאמור. לאור כך, וכפי קביעת הממשלה עולה הרף להמלצתה של ועדה זו לכך שהמועמד מתאים וכי יש לו רקע וכישורים מיוחדים העושים אותו ראוי למשרה האמורה. יאמר כי לאור הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, הרי שעוצמת הכישורים המיוחדים הנדרשים ניגזרת מעוצמת הזיקה.

לאחר שהוועדה שקלה בדברים, ובהתחשב בנציגות המדוברת, היא הגיעה לכלל דעה כי נכון יהיה להמליץ על מינויו המוצע של מר שאגאל... הועדה סבורה כי מתקיימים במועמד הכישורים המיוחדים הנדרשים ובהתייחס לשגרירות המדוברת".

הנה כי כן, בניגוד לנטען על ידי העותרת הניחה ועדת המינויים כי מתקיימת זיקה פוליטית בין שר החוץ לשאגאל ובחנה את מועמדותו תוך מודעות לצורך בקיומם של "כישורים מיוחדים" הנדרשים בנסיבות אלה. לא למותר לציין בהקשר זה כי הנוהל הזמני מדגיש אף הוא את דרישת "הכישורים המיוחדים" בכל הנוגע למועמד שיש לו זיקה פוליטית לשר משרי הממשלה והוא אף מפנה לפרשנות שניתנה למונח זה בפסיקת בית המשפט (סעיף 5.3 לנוהל הזמני). מן האמור בהחלטת הוועדה נראה כי חבריה אכן שקלו את כל השיקולים הרלוונטיים לעניין, כמפורט בהחלטתם ובהתאם לנוהל שאושר על ידם, וחזקה עליהם כי ייחסו לכל אחד מן השיקולים הרלבנטיים את המשקל היחסי הראוי תוך עריכת איזון ביניהם (ראו עניין ג'רבי, פסקה 41; עניין אגודת העיתונאים, פסקה 13). בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין שקלו חברי הוועדה על פי האמור בהחלטתם גם את דבר קיומה של זיקה פוליטית בין שאגאל לליברמן ואת הכישורים המיוחדים שנדרש שאגאל להציג בעקבות כך. הוועדה בדקה ומצאה כי עלה בידי שאגאל להציג כישורים מיוחדים כאלה והיא התייחסה בהקשר זה להשכלתו וניסיונו, להיכרותו עם מרחב הפעילות, עם התרבות והתקשורת ועם גורמים רלבנטיים בארץ היעד ולהיותו דובר השפה הרוסית. בצד אלה התרשמה הוועדה כי נוכח עברו כאיש

ציבור מצוי שאגאל גם בהווה הישראלית בנושאים ציבוריים ובנסיבות אלו כולן לא שוכנעתי כי ההחלטה המאשרת שנתקבלה במקרה דנן על ידי הממשלה ולפיה אימצה את המלצות הועדה, חורגת באופן בולט ממתחם הסבירות עד כי יש להתערב בה ולבטלה.

12. העותרת מוסיפה וטוענת עוד כי מן הראוי היה ששר החוץ יימנע מלעסוק בכל עניין או מינוי שעשוי להיות להם קשר או זיקה להליך החקירה המתקיים בעניינו בבלארוס, וזאת בייחוד נוכח הנסיבות שבהן סיים השגריר הקודם בבלארוס את תפקידו לאחר שנחשד בכך שהעביר לשר החוץ מידע מסווג שהגיע אליו מתוקף תפקידו כשגריר בנוגע לאותה חקירה. לגישת העותרת, הנסיבות שתוארו מעמידות את שר החוץ במצב של ניגוד עניינים בכל הנוגע למינויו של שאגאל כשגריר בבלארוס ועוד היא טוענת כי מינוי זה שעה שהליכי החקירה נגד שר החוץ בבלארוס טרם מוצו, ובהינתן הזיקה הפוליטית בין השניים, "מגביר את החשש" כי גם השגריר עצמו יעמוד במצב של ניגוד עניינים ו"יתבקש לבצע פעולה זו או אחרת לטובת ענייניו האישיים של [שר החוץ]".

האיסור החל על עובד ציבור להימצא במצב שבו עלול להיות ניגוד עניינים אינו מתחשב בשאלה האם בפועל הפעיל עובד הציבור שיקול דעת ראוי אם לאו. החובה לרחוק ממצב של ניגוד עניינים נועדה כפי שכבר נפסק "למנוע את הרע בטרם יארע" ואת העמדתו של אדם ישר והגון בניסיון. על כן, הטוען לניגוד עניינים אינו צריך לשכנע כי כתוצאה ממצב של ניגוד עניינים אכן נשקל שיקול זר והושגה תוצאה פסולה בפועל. די לו כי יצביע על פוטנציאל לניגוד עניינים הנובע מעיסוק בעניין מסוים שעה שאינטרס אחר עלול לעמוד בניגוד לאינטרס שעובד הציבור או העניין מייצג. יחד עם זאת אין די בקיומו של חשש תיאורטי ורחוק לקיום ניגוד עניינים בפעולותיו של עובד ציבור כדי למנוע ממנו לעסוק בעניין מסויים (ראו: בג"ץ 11745/04 רמות למען הסביבה נגד המועצה הארצית לתכנון ובניה, פסקה 15 (לא פורסם, 4.9.2008) (להלן: עניין רמות); בג"ץ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקוה נ' מועצת עיריית פתח-תקוה, פ"ד לד(2) 566, 572 (1980); בג"ץ 589/86 שמעון נ' ונונו, ראש המועצה המקומית קרית מלאכי, פ"ד מא(2) 617, 625-626 (1987)). כמו כן, נפסק כי בטרם ינקט האמצעי הקיצוני ביותר להתמודדות עם החשש מפני ניגוד עניינים קרי: פסילה מוחלטת של אדם מלמלא תפקיד מסוים, יש לתור אחר אמצעי חמור פחות אשר יש בכוחו לנטרל את ניגוד העניינים הפוטנציאלי בעניין הקונקרטי העומד על הפרק (ראו עניין רמות, פסקה 15. כן ראו והשוו: בג"ץ 595/89 שמעון נ' דנינו, הממונה על הדרום במשרד הפנים, פ"ד מד(1) 409, 418-419 (1987); זמיר, עמ' 586-589).

בענייננו יש אכן בעיה של נראות בכך שעל רקע החשדות שהובילו לסיום תפקידו של השגריר הקודם בבלארוס בחר בכל זאת שר החוץ למנות שגריר בבלארוס כאחד מביין אחד-עשר המינויים האפשריים ללא מכרז ושלא מתוך הסגל הדיפלומטי של משרד החוץ. אך גם אם יהיה מי שיטען כי מבחינה ציבורית אכן ראוי היה כי שר החוץ ימשוך ידו בנסיבות אלה ממעורבות במינויו של השגריר הבא בבלארוס, אינני סבורה כי עלה בידי העותרת להראות כי על פי המבחן האובייקטיבי הנוהג בהקשר זה מתקיים לגביו ניגוד עניינים בעצם הצעת המועמד. זאת בהינתן העובדה כי הממשלה במליאתה ולא שר החוץ היא הגורם המאשר את המינוי וכן בהינתן העובדה שטרם קבלת ההחלטה על דבר המינוי נדרשה לעניין זה ועדת מינויים מקצועית ובלתי תלויה המורכבת מנציב שירות המדינה ומשני אנשי ציבור שאין להם זיקה אישית, עסקית או פוליטית לחבר ממשלה כלשהו. ועדה זו בחנה כאמור את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, לרבות הזיקה הפוליטית בין שר החוץ לבין המועמד והיא זו שהוסמכה להמליץ או לא להמליץ בפני הממשלה על דבר מינויו של המועמד המוצע על ידי השר. אשר לטענה בדבר הפוטנציאל לקיומו של ניגוד עניינים הנוגע לפעילותו של המועמד כשגריר בבלארוס. בהקשר זה הבהירו המשיבים כי ככל שיתעורר בעתיד צורך בקיום קשר נוסף עם גורמים בבלארוס בנוגע להליכי החקירה ולהליכים הפליליים הננקטים נגד שר החוץ ליברמן, ניתן לעשות כן באופן שלא יערב את השגרירות כלל. עוד ציינו המשיבים כי לאחר מעידתו של השגריר הקודם בבלארוס (אשר מונה לתפקיד במסלול המכרזי הרגיל), חזקה על השגריר שיחליפו בתפקיד כי ייזהר במיוחד ויקפיד לנהוג על פי הכללים. בנסיבות אלה ומשניתן למנוע את הפוטנציאל של ניגוד העניינים, ככל שיש כזה, בכך שמידע רגיש הנוגע לשר החוץ ליברמן לא יועבר דרך השגרירות, ובהנחה כי רשויות אכיפת החוק בישראל אכן כך ינהגו, נראה כי אין מקום לנקוט באמצעי הדרסטי של פסילת מינויו של שאגאל לשגריר בבלארוס כהחלטת הממשלה, שאימצה בעניין זה את המלצת ועדת המינויים.

בשל כל הטעמים המפורטים לעיל אציע לחבריי לדחות את העתירה בלא צו להוצאות.

ש ו פ ט ת

השופטת מ' נאור:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

השופט נ' הנדל:

אני מסכים.

שופט

הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת א' חיות.

ניתן היום, ט' בטבת התשע"ב (4.1.2012).

שופט

שופטת

שופטת